

סלואה אנשים לחנוכה

מוקדש לישועת עם ישראל, להשבת החטופים והצלחת החיילים

כל יום לאחר הפסקת הנרות - לא לעשות מאכלה, להסתכל על הנרות ולהתפעל, לשאוב מהנרות את האור הלני. בימי בראשית היה אור גנוז שאדם הראשון השתמש בו לראות מקצה העולם עד הקצה השני, אחרי חטא האדם הראשון, הקדוש ברוך הוא גנז את האור והשאיר חלק בשמש, חלק בתורה וחלק בצדיקים הגדולים שלומדים תורה. אנחנו מקבלים מתנה את האור הגנוז בכל שמונת ימי החנוכה, לעתיד לבוא כשיגיע משיח צדקנו במהרה בימנו, ה' יתברך יחזיר לנו לתמיד את האור הגנוז.

יש אומר מצאורי תהילים לפי סדר הבא ליד הנרות:

מצאור ז"א והפסוק האחרון של מצאור ז'

לקרוא את כל המצאור 7 פסלים בקול ופסל אחת בקול (יחז 7 פסלים)

ויהי, נעם ה' אלוהינו עלינו: ומעשה ידינו, פוננה עלינו; ומעשה ידינו, פוננהו. ישב, בסתר עליון בצל שדי יתלונן. אמר לה' מחסי ומצודתי אלוהי אבטח בו. פי הוא יצילה, מפח יקוש מדבר הוות. באברתו, יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו. לא תירא, מפחד לילה; מחא, יעוף יומם. מדבר, באפל יהלך; מקטב, ישוד צהרים. יפל מצדה, אלף ורבבה מימינה: אליה, לא יגש. רק, בעיניה תביט ושלמת רשעים תראה. פי-אתה ה' מחסי; עליון, שמת מעונה. לא-תאנה אליה רעה; ונגע, לא-יקרב באהלה. פי מלאכיו, יצוה-לך; לשמרה, בכל-דרךיה. על-כפים ישאונו: פן תגף באבן רגלה. על-שחל ופתו, תדרה; תרמס בפיר ותניו. פי בי חשק, ואפלטוהו; אשגבהו, פי-ידע שמי. יקראני, ואענהו עמו אנכי בצרה; אחלצהו, ואכבדהו. ארך ימים, אשביעהו; ואראהו, בישועתי.

מצאור ל'

מזמור: שיר-חנכת הבית לדוד. ארוממה ה' פי דליתני; ולא-שמחת איבי לי. ה' אלוהי שועתי אליה, ותפאני. ה' העלית מן-שאל נפשי; חיתני, מיורדי-בור. זמרו לה' חסידיו; והודו, לזכר קדשו. פי רגע, באפו חיים ברצונו: בערב, יליו בכי; ולבקר רנה. ואני, אמרתי בשלוי בל-אמוט לעולם. ה' ברצונה, העמדתה להררי-עז: הסתר פניה; הייתי נבהל. אליה ה' אקרא; ואל-אדני, אתחנן. מה-בצע בדמי, ברדתי אל-שחת: היודה עפר; הניגיד אמתה. שמע ה' וחנוני ה' היה-עזר לי. הפכת מספדי, למחול לי: פתחת שקי; ותאזרני שמחה. למען, יזמרה כבוד ולא ידם ה' אלוהי לעולם אודה.

מזמור ע"ג

רננו צדיקים, בה' לישרים, נאנה תהלה. הודו ליהנה בכנור; בנבל עשור, זמרו-לו. שירו-לו, שיר חדש; היטיבו נגן, בתרועה. כי-ישר דבר ה' וכל-מעשהו, באמונה. אהב, צדקה ומשפט; חסד ה' מלאה הארץ. בדבר ה' שמים נעשו; וברוח פיו, כל-צבאם. כנס כנוד, מי הים; נתן באוצרות תהומות. ייראו מה' כל-הארץ; ממנו יגורו, כל-ישרי תבל. כי הוא אמר ויהי; הוא-צוה, ויעמד ה' הפיר עצת-גוים; הניא, מחשבות עמים. עצת ה' לעולם תעמד; מחשבות לבו, לדר ודר. אשרי הגוי, אשר ה' אלוקיו העם, בחר לנחלה לו. משמים, הביט ה' ראה, את-כל-בני האדם. ממכון-שבתו השגיח אל כל-ישרי הארץ. היצר יחד לבם; המבין, אל-כל-מעשיהם. אין המלה, נושע ברב-חיל; גבור, לא ינצל ברב כח. שקר הסוס, לתשועה; וברב חילו, לא ימלט. הנה עין ה' אל יראיו; למיחלים לחסדו. להציל ממות נפשם; ולחיותם, ברעב. נפשנו, חפחה לה' עזרנו ומגננו הוא. כי בו, ישמח לבנו: כי בשם קדשו בטחנו. יהי-חסדה ה' עלינו: באשר, יחלנו לה.

מזמור ס"ג

למנצח בנגינת, מזמור שיר. אלוהים יחננו ויברכנו; יאר פניו אתנו סלה. לדעת בארץ דרכה; בכל גוים, ישועתה. יודוה עמים אלוהים יודוה, עמים בלם. ישמחו וירננו, לאמים: כי תשפט עמים מישר; ולאמים, בארץ תנחם סלה. יודוה עמים אלוקים יודוה, עמים בלם. ארץ, נתנה יבולה; וברכנו אלוקים אלוקינו וברכנו אלוהים ויראו אותו, כל-אפסי-ארץ.

מזמור י"ג

למנצח, מזמור לדוד. השמים, מספרים כבוד קל ומעשה ידיו, מגיד הרקיע. יום ליום, יביע אמר; ולילה ללילה, ויחנה-דעת. אין-אמר, ואין דברים: בלי, נשמע קולם. בכל-הארץ, יצא קום, ובקצה תבל, מליהם; לשמש, שם אהל בהם. והוא כחתן, יצא מחפתו; וישיש בגבור, לרוץ ארח. מקצה השמים, מוצאו ותקופתו על קצותם; ואין נסתר, מחמתו. תורת ה' תמימה, משיבת נפש; עדות ה' נאמנה, מחכימת פתי. פקודי ה' ישרים, משמחי לב; מצות ה' ברה, מאירת עינים. יראת יהוה, טהורה עומדת לעד: משפטי ה' אמת; צדקו יחדו. הנחמדים מזכה, ומפז רב; ומתוקים מדבש, ונפת צופים. גם עבדה, נזהר בהם; בשמרם, עקב רב. שגיאות מי יבין; מנסתרות נקני. גם מזדים, חשך עבדה אל ימשלו בי אז איתם; ונקיתי, מפשע רב. יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך: ה' צורי וגאלי.

מזמור ק'

מזמור לתודה: הריעו לה' כל-הארץ. עבדו את ה' בשמחה; באו לפניו, ברננה. דעו כי ה' הוא אלוהים הוא עשנו, ולא (ולו) אנחנו עמו, וצאן מרעיתו. באו שעריו, בתודה חצרתיו בתהלה; הודו לו, ברכו שמו. כי טוב ה' לעולם חסדו; ועד דר ודר, אמונתו.

מזמור קל"ג

שיר המעלות, לדוד: הנה מה טוב, ומה נעים שבת אחים גם יחד. בשמן הטוב, על הראש ירד, על-הזקן זקן אהרן; שירד, על פי מדותיו. בטל-חרמון שירד, על הררי ציון: כי שם צוה ה' את הברכה חיים, עד העולם.

סוף כל המזמורים יש לומר:

אנא בכח גדלת ימינה תתיר צרורה, קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא, נא גבור דורשי יחודה כבבת שמרם, ברכם טהרם רחמי צדקתה תמיד גמלם, חסין קדוש ברוב טובה נהל צדקה, יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך, שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות. " אחרי הולדת הנחות-גאון שנת רצון לזוהר ונצחיה לביקשת בקשות